

NAJBOLJI OD NAJBOLJIH

I ONI SU PONOS SRPSKE VOJSKE!

Centar za obuku pasa Vojske Srbije mesto je gde se radaju, odgajaju i dresiraju psi koji čuvaju i sam državni vrh i kadri su da na svakom mestu nađu eksploziv, drogu, ljude

J. S. Spasić

Oni su čuvari, tračari za ljudima, eksplozivnim napravama, drogom... Odavde idu i u čuvene „Kobre“, 63. padobransku brigadu... Vode računa i o samom vrhu države. Nema ulaska u avion, zgradu, auto dok oni ne omirišu svaki milimetar. A dote - put je dug, put je naporan. Ali vodi do savršenstva. I počinje ovde - u niškoj kasarni „Knjaz Mihailo“, u Centru za obuku pasa Vojske Srbije.

- Još kao devojčica svaki dan sam prolazila bulevarom pored kasarne i zamisljala kako bi bilo divno da jednog dana tu radim. Pse najviše na svetu volim. San mi se ostvario, već šest meseci sam ovde - priča nam pomoćnik dresera Jana Đorđević (23) dok vodi nema-

čkog ovčara Grinu, koji za tili čas pod haubom auta pronade eksploziv.

I Grom ga, nedaleko odatle, nalazi među torbama, a stariji vodnik Rade Budić mu nagraduje ga lopticom. Dok ga mazi, s ponosom nam pokazuje kako je lep i idealne kilaže za nemačkog ovčara i „posao“ kojim će se baviti.

Na poligonu belgijski ovčari grizu „markiranta“ - „napumpang“ vojnika.

Ovaj put to je desetar Ale-

Major Zdenko Cvjetić:
Obučavamo i tragače, koji idu i u čuvene „Kobre“

ksandar Todorović. Mužjaci ga kidaju. Ženke se ovde, naravno, ne obučavaju. Zbog „ženskih problema“. One najkvalitetnije služe da radaju najbolje od najboljih.

- Volim ovaj posao i nije me strah. Već je izazov kad imam samo navlake za ruke. Važno je samo da pre nego što ču stati pred njih 20 minuta odradim vežbe, da mi ruke ne budu ukočene kad me napadnu - veli Aleksandar, koji 10 godina dresira pse.

ZVEZDAN I DANIELA

I kod kuće i na poslu zajedno

- Tu su i supružnici Zvezdan i Daniela Kokanović. Žive u Prokuplju, rade u „Knjaz Mihailu“, i kroz smeh vele da nisu dosadili jedno drugom iako su zajedno i kod kuće i na poslu.
- Konačno radimo u istom gradu, pa čak i u istoj kasaruni. Donedavno sam putovala u Kruševac na posao. Prekomanda u Niš je sjajna stvar. Oboje smo pomoći dresera i uživamo u ovom poslu - kaže nam Daniela.

BOGATA ISTORIJA

Dik i 1.500 potomaka

● U centru se čuva i istorija i na ponos svima pokazuju da ovde uzgoj i obuka pasa datiraju još od 1932! Tu je i fotografija iz 1937. čuvenog defilea vojske sa šarplanincima niškim ulicama, ali i Dika, koji je ostavio 1.500 potomaka i čiji skelet ovde čuvaju! Dik je osvojio i pehar na međunarodnoj izložbi 1967. u Novom Sadu. Čuvaju i neke nemačke knjige, kao uspomenu na beg nacista na kraju Drugog svetskog rata.

AMBULANTA

Tu leče pse cele vojske

● Još u vreme kraljevine na mestu ove kasarne bila je poznata marvena bolnica. A danas Centar uspešno leči pse cele vojske. U ambulantni zatičemo veterinarskog tehničara Sanja Jakšić i kolegu joj, starijeg vodnika I klase Milana Đorđevića. Ali i Deksa, Janinog mezinca od pet meseci. Prima infuziju. Dok ga Sanja mazi, priča nam da mikroskop koji se tu nalazi služi i tome da se na osnovu čelija vidi kada su kuje najbolje za priplod. Na rendgenu svakom psu snimaju i kukove da se utvrdi da nema displaziju. Takvi neće biti dresirani jer neće biti kadri da budu najbolji. - Na operacioni sto stižu zbog svakakvih problema, a ponekad i krajnike moramo da im vadimo - priča nam Sanja.

ŠTENCI

Odmah se vidi za šta su rođeni

● Čim se rode, štenci su odmah na proceni. Te slatke životinjice, koji trče po boksovima, iz istog legla imaju imena na jedno te isto slovo - Uragan, Urugol, Uratina....

- Još ovde gledamo kako prilaze predmetima, da li nose ili očima, pa znamo da su ovi prvi rođeni za tragače za drogom, recimo, a ovi drugi za zaštitne pse - priča Dejan Veličković.

S poligona idemo na „ruševine“. Pored niza kavezova, koji su, naravno, a kako bi drugačije bilo u vojsci, svaki pod konac, dolazimo do mesta gde se psi uče da traže preživeće. Tu su i specijalci iz 63. padobranske. S njima i Javor. Reži, grebe, laje - našao je vojnika u cevi pod gomilom crepa i betona. Bravo!

- Pas nije ni softver ni mašina pa da ga programiraš. Treba puno ljubavi i pažnje. I što je najvažnije,

Jana Đorđević:
Još kao devojčica sam zamišljala da jednog dana radim ovde. San mi se ostvario

sve oseti. Ako je dreser ne-rvozan, i on će biti - priča

nam dreser, stariji vodnik I klase Dejan Veličković.

Sve počinje dok su još mali. Ko i svako dete, dobijaju neku igračku, obično tenisku lopticu. I za nju im vezuju određene mirise - eksploziva, droge... Pa kad štenac traži lopticu, nalazi i miris. Vremenom igračka nestaje. A mirisi ostaju, treningi se usložnjavaju, dok labradori, belgijski i nemacki ovčari ne postanu prva klasa!

Major Zdenko Cvjetić,

komandant Centra, koji je jedinica u sastavu Komanda za obuku, ističe da su stvorili zatvoreni sistem od uparivanja, preddresure i dresure, posle čega ih šalju u jedinice Vojske Srbije.

- Obuka počinje u samom kotilištu, dok su štenci s majkom. Navikavaju se na zvukove, mirise, predmete i stiće samopouzdanje, hrabrost, veštine. Obuka, u zavisnosti od kurseva, traje od 20 radnih dana kod čuvara, odnosno tri meseca kod zaštitnih pasa, do šest meseci kod onih koji služe za najsloženija dejstva. Tu su psi za specijalna dejstva, koje koristi 72. brigada za specijalne operacije, sposobni i na vodu, i u vazduhu, svugde da zaštite one koje treba. Obučavamo i tragače, koji traže MES (minsko-eksplozivna sredstva), a i u čuvene „Kobre“ - objašnjava nam major Cvjetić.

